

კი, რომ ის ჭერდი და აკაზავია. ისინი
ესლა გაგვიძაროსნება და სისხლადაც აბ-
ტონია უნდა უთხოსა, თორებ გიჩიფლებს
და ბიაბრობისთვის კიდეც დარწევინებს
შეს თვეს. მმ თათრებმა სწორედ გაგი-
ჰინქს საქმე: «სოინა» იქნება თუ «ადამ»
თათარი დაიღებამს ჩემნს საჭიროებს და
გაუყენებს მუდალნობას...

ପ୍ରକାଶିତ ହେଲାଏବେଳେ ମନୋପଦ୍ରକାଙ୍ଗୁଳି ଯାହାରେ
ପାଇଁ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

କ୍ଷାତିର ପଞ୍ଜେଖା ଓ ଯାମ୍ବିନୀ, କିଲାକାନ୍ଦୁ ଶ୍ରେଣୀ
 ରୂପ, ତ୍ରୈ ଅନ୍ଧବ୍ରଦ୍ଧି ରୂପ ଏବଂ ଅନ୍ଧବ୍ରଦ୍ଧି ରୂପ,
 ଏବଂ ମନ୍ଦଗ୍ରେହିମରୀଳା, କିଲାକାନ୍ଦୁରୂପାଳିଆ, ଧର୍ମପାଲ
 ରାଜା ତ୍ରୈମନିବିଦୀ, ଏବଂ ଉଚ୍ଚ-ଦ୍ଵାରା ନୃତ୍ୟ ମନ୍ଦିର-
 ରାଜାର ମନ୍ଦିରରେ ଉଚ୍ଚବ୍ରଦ୍ଧିରୂପ ଏବଂ କାମ୍ପିନୀ,
 ମନ୍ଦିର ରୂପ ଏବଂ ଶ୍ରେଣୀର ମନ୍ଦିରରେ ..

ნერთვა მარტო საჭიროდას შპრეას დაგ-
ვაჯერონ და იქნება ჩენც არაფერდ გმიტ-
ჭო თათრებზე; მაგრამ საქმე ის არას,
რომ თვით ლავაშებში გვიცივიან და
აღარც ხილს, აღარც ქათმებსა და ფქვილს
გვიჩენენ; ისე როგორ გაარ თვე, მე-
ტადრე ზამთარში, რომ რა თქონ:
ამისა და ამას სითონე გრუტებეს თათ-
რებმა და ფქვილი მოჰყარეს; ამას ხი-
ლის რთაში შეუწივდენ, იმისთვის
ქათმები მოუშარავთ და თავები იქ დაუკ-
რიათ... მიუკვებიან კვალს და მივლენ
მუღალნოში, მაგრამ შიგ სოფელში შესვ-
ლას კვრ გასულავს შპრეას და გაძ-
რუნდება შინ სელ-ცარიელი... ბერს კი-
დებ ამაზე უარესებს ასდენენ საშმი-
თათრები; მაგრამ ისინი როგორ უნდა
გაამტკიცნას გაცმა, როდესაც ჩენივე
მომზენ მეზობელით, აღვთორც ს. ქ—ძე,
ს. ნ—ვი და სხვანი უარესებს გამურ-
ბდან. შირები მარგანი ჭერ ერთხელ
იყო მაძასხლისად და მაშინა სცადცვა
სოფელი, ასევს სხვა გამოცვალებს და
ისევ ის დაკავებს ამ ადგილზედ და, რა-
საგირებლია, ნება აქმს, რომ უარესა
შერმან.

წინედ, როცა შერი და დგინდ შაბაკელ-
დებრდა ბ. ქ—ძეს, გაზრავნიდა გმირს
სოფელში და მოაქრევინ ესდა «ჩავირის-
თვის მიხდალა». ან გრე, დაიძსებდა
«ბეგარა» და უნდა გამოსვადეთო; მაგ-
რამ რაგი ეხლა საქმე ბერი გაქვთ, ნუ
წაცვალო, უუღირ მთვრიბორთოდა ბო-
კოზები და დაჭიროთ ჩვენ მაგირ...
გლეხბიც, საქმის მოცემნს, უუღირის
მაცემს რექობდენ, და ბ. ქ—ძე გა-
შოგოზებისთვის მოკრებილს უუღირ
ორთო იგრამდა ხოლმე ჯიბეში. ერთ-
სედ სადამი ჩრდილ მდგრეობა სოფელის
პერიფერიულისას მზრუნველს მასა-
სახლის, არ გამოიღო უუღირ ბოკოზ-
ების დასტერად და გამოვიდა ბეგარა-
ზე თავისი ურტყმით, სამა-ოთხი დღის
დოლინის შემდეგ თბილისში, რძმდე-
ნიდე ფარი წავიდა მაზრის უფროსობა
და შესჩიველ შე «დალოცებილო, ან გაგვი-
ზანენ, საცა უნდა წასკალიავით, ან არა
და დაგიოთხოვე, შინ წავიდეთ, სარ-გა-
მეზი გვიწევება შემშილითო». მაზრის უფ-
როსას, რასაც გვირებდა, ქალის გაჭვირ-
დებოდა: «არავის დაუბარებისართ და
არც არა არის საბეგორველა». ამის შემ-
დებ, სალხება ცხადად დაინტესა, რასთვი-
საც დაიძსებდა ხოლმე ბ. ქ—ძე «ბე-
გარია და შოგოზები და გაკირთოთ».

3. ዓመትና ምንም አጭ.

ଶୁ ଓ ଲୟକ୍ଷ ତୁମିରିଥିଲେ କେବଳ ମନ୍ଦିରରେ । ପାଞ୍ଚ
ଶୃଙ୍ଗ ପ୍ରସରିଲେ ଗୁରୁତବ ଅନୁଭବରେ ଗୁପ୍ତରେ
ନାତିରିର ରାମ ନମାନିଷ୍ଠାରେତ୍ତାରେ (କୋଣାରକୀ
ଜ୍ଯୋତିଷ ନିରାଜନୀୟ ଏମ ଗ୍ରହରେ ପୂର୍ବିକୁଳାଧ୍ୟେ
ଏବଂ ଗଣିକାରୁଗୁପ୍ତରେ ମନ୍ଦିରରେ

၁၃။ တျေတ္ထာဂွိ

ମୁଦ୍ରଣ

— ერთს ნემეცურს გაზეოში სწერ
რენ: «გაფრცელდა ხმა, კითომც ც გრაფი
ლორის-მელიქოვის მისელას პეტერ-
ბურგში ვაჭმირი აქცი იმ ცულილე-
ბასთან, რომელიც, ზოგიერთთა აზ-
რით, უნდა მოხდეს უმაღლესი აღმი-
ნისტრაციაში. მს ხმა სრულიად უსა-
ფუძლოა; არავითარს ცულილებას არ
უნდა მოველოდეთ ამ მოკლე ხანში
მაინც. უაფუძლოა ის ხმაც, კი-
თომც ჭინაპირობა მინისტრის, ბ. ბერ-
გეს, მდგრადარებელი შეირყაო. ბმას-
თანავე თვით **ლორის-მელიქოვი** არ
იყიდა ისეთს თანამდებობას, რო-
მელზედაც დამოკიდებულია ზოგიერ-
თი ლირსშესანიშავი ეკონომიკური
საქმეების გადაწყვეტა».

— აქსტრიელი გაზეთების სიტ-
უით, რუსეთის მმართვებლობაშ აცნო-
ბა ვენის კაბინეტს, რომ პირველს
იანგრილებან 1884 წლისა აქსტრიელი
და ვენგრიელი ურიები არ მიიღებიან
რუსთაში, სადაც დარჩენის ნება ექ-
ნებათ მხოლოდ რუსეთის ქვეშ-
ვრდობ ურიებს.

იყიდის მის მაღაწიაში ჩითეულობას,
რომელიც პატიონს თხზულების
ღირსებისა უნდა იყოს.

— ბ. მუჩისკეში საერთო საავალმყოფოში გაუმართავთ წარმოლევნა სულიოთ აქადემიკურებისათვის. როგორც იწერებიან, წარმოლევნა კარგად გაუკარებიათ; წარმოლევნის დღოს ავალმყოფებს მეტის-მცტი სიამოვნება ეტყობილიათ.

— ბაზ. «Русский Курьеръ» ს პა-
რი იდამ სწერენ შემდეგას: — «ახალი
წელიწადი უნდა ყოფილიყო წელი-
წადიდ კონსტიტუციის ცელილებები-
სა, სურვილისამცირ არსებულიკელთა
უმეტესობისა და მმართებლობისა,
რომელიც ფარმაცურად გახდა ვალ-
ებული ამ ცელილებების მოხდენი-
სა», — ამ სიტყვებით, რომელნიც წარ-
მოსთქვა სამინისტროს თავმა 1883
წლის უკანასკნელ სხდომაზე, მშეი-
ღობიანად დაბოლოვდებოდა ეს წე-
ლიწადი. რომ ჭოთ-ჭორი, ჭორუა-

ნება არ მიეკუთხოვის რესუბლიკულთა
დასისთვის. ამ იოტყვების შემდეგ
იმან სრულიად უდილოდ წარმოს-
თქა: «მე ველაპრაკები მხოლოდ
იმათ, ვისაცნამდელად ჰსურთ კონს-
ტიტუციის გარდახლა, და არა იმათ,
ვინცა ჰყენირან იმაზედ მხოლოდ
იმიტომ, რომ ამ შევასრულოთ ეს

ისეთი აყალ-მაყალი, ისეთი სასტიკი
ბაასი ასტენა, როგორიც მე არასო-
დეს არ მიჩახას. თითქმის ნახევარს
საათზე მეტი ჰაერში ისმოდა მარტო
დროინდა და საშინელი ყეირილი
უკიდურესის მარცხნა მხარისა; ხმა
კერძო ჩხუბისა და ლანძღვა-გინებისა
დიდხანს არ შეწყვიტილა; საქმე იქა-
დინ მივიდა, რომ ჟუშტებიც გამოჩნ-
დენ, მაგრამ არ დაუკრავთ კი ერთ-
მანეონისთვის; მოვლი პალატა ფეხზე
წამოდგა, აიშალა და იარია ერომა-
ნეთში. თუმცა თაქმჯდომარემ ბეჭრი
აწყარუნა ზარი, მურამ ექრა გახდა-რა
და წესიერება ველაზ ლაამყარა. ფერიმ
მოიწავინა თავის გამართლება — «მე
არ მეტოს, რამ გაგუხარათ, მე აქ მყო-
ფი არავინა მყოლის სახეშიო». — მაგ-
რამ უკიდურესი მარცხნა არ დასკერა
და მოსთხოვა ფერის — ან სოქე, უნ
გეუვანდა სახეში, როდესაც იმ სი-
ტყვებს ამბობდი, ან არა და უკან
წალე მერი სიტყვებით. ფერიმ ხმა
ველაზ ამოილო და ჩუმად ჩამოვიდა
ტრიბუნიდამ. მაშინ წამოდგა დეპუ-
ტატი კლოვის ზოგი, მიუბრუნდა
მინისტრთა ჩევენის პრეზიდენტს და
გაანჩხლებით უთხრა: «მაში თქეენ ურცხ-

